

Nr 16.

Av herr **Hansson** i Stockholm, med förslag till lag om befrielse för vissa värnpliktige från skyldighet att fullgöra reservtruppövning.

I proposition nr 240 till 1920 års riksdag framlade Kungl. Maj:t förslag till lag, avseende att möjliggöra ett helt inställande av reservtruppövningarna under nämnda år.

I motiveringen för förslaget återopades bland annat »den på sista tiden återigen vid truppförbanden uppträdande influensan» såsom skäl för reservtruppövningarnas inställande. Som ett ytterligare skäl härför hänvisades till den pågående utredningen angående en allmän revision av vårt försvarsväsende. Som bekant hava statsmakterna ansett, heter det, att i avvaktan på resultatet av nämnda utredning en minskning av den i värnpliktslagen stadgade utbildningstiden för de värnpliktige bör vidtagas. Det synes under sådana förhållanden lämpligt att under provisorietiden inställa nu ifrågavarande övningar.

Kungl. Maj:ts förslag blev av riksdagen antaget och i enlighet härmed har sedermera Konungen förordnat, att de värnpliktige, för vilka, enligt värnpliktslagen, 1920 utgjorde sista året för fullgörandet av deras skyldighet att deltaga i reservtruppövning, skulle befrias från denna skyldighet.

I härens vapenövningstabell 1920—1921 (G. O. 1275/1920) anges att »angående reservtruppövning komma bestämmelser framdeles att utfärdas». Bakom denna formulering låg en avsikt hos dåvarande chefen för försvarsdepartementet att föreslå inställandet av reservtruppövningarna jämväl för år 1921. Huruvida den nuvarande chefen för försvarsdepartementet ämnar framlägga förslag i sådant syfte är icke känt. I den vid Kungl. Maj:ts proposition om tilläggsstat till riksstaten för år 1921, fjärde huvudtiteln, fogade »beräkning av de värnpliktiges tjänstgöringsdagar är

1921» har uppenbarligen också räknats med reservtruppövning. Denna omständighet, lika litet som vissa i riksstaten för år 1922 med hänsyn även till värnpliktiges deltagande i reservtruppövning gjorda anslagsberäkningar, behöver icke ovillkorligen innebära, att chefen för försvarsdepartementet anser, att reservtruppövningar i år eller nästa år böra äga rum.

Då emellertid å andra sidan detta ingalunda är uteslutet, har undertecknad ansett sig före motionstidens utgång böra använda den enskilde riksdagsmannens initiativrätt för att bringa ärendet inför riksdagen.

Närmast till hands ligger att föreslå ett förnyande av 1920 års lag endast med den ändring som kräves på den grund, att det nu gäller andra årsklasser värnpliktige än där angivna. Då emellertid den s. k. provisorietiden torde komma att omfatta även 1922 och då rent praktiska skäl tala för att icke besvära ytterligare en riksdag med detta ärende, har det synts mig lämpligt att formulera förslaget till lag så, att denna skulle komma att avse reservtruppövningarnas inställande under både innevarande och nästa år.

Jag tillåter mig alltså hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande

**Förslag till lag
om befrielse för vissa värnpliktige från skyldighet
att fullgöra reservtruppövning.**

Härigenom förordnas som följer:

Värnpliktig, som jämlikt par. 27 mom. 3 värnpliktslagen är skyldig att senast under något av åren 1921 eller 1922 delta i reservtruppövning, må, på sätt Konungen närmare förordnar, befrias från denna skyldighet.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Stockholm den 17 januari 1921.

P. Albin Hansson.
